

Uuden testamentin toivo

”Ja tämä on se todistus: Jumala on antanut meille iankaikkisen elämän, ja tämä elämä on hänen Pojassaan. Jolla on Poika, sillä on elämä. Jolla ei Jumalan Poikaa ole, sillä ei ole elämää.” (1. Joh. 5:11, 12.)

Avaintekstit:

1 Kor. 15:12-19;
Joh. 14:1-3;
Joh. 6:26-51;
1. Tess. 4:13-18;
1. Kor. 15:51-55.

Vaikka Uuden testamentin kirjoittajat kirjoittivatkin kreikaksi, kaikki heistä Luukasta lukuun ottamatta olivat juutalaisia, jotka tietysti lähestyivät ihmisluontoa heprealaisesta holistisesta näkökulmasta käsin, ei kreikkalaisesta pakanallisesta näkökulmasta.

Kristukselle ja apostoleille kristillinen toivo ei ollut mikään uusi toivo, vaan pikemminkin saman muinaisen toivon avautumista, jota jo patriarkat ja profeetat ylläpitivät. Kristus esimerkiksi mainitsi, että Abraham näki ennalta ”minun päiväni” ja ”riemuitsi” (Joh. 8:56). Juudas mainitsi, että Henok profetoi Herran toisesta tulemisesta (Jood. 14, 15). Ja Heprealaiskirje puhuu uskon sankareista, jotka odottivat taivaallista palkintoa, jota he eivät saisi ennen kuin sitten kun mekin sen saamme (Hepr. 11:39, 40). Tämä todistus olisi merkityksetön, jos heidän sielunsa olisivat jo taivaassa Herran luona.

Korostamalla sitä, että vain ne, jotka ovat Kristuksessa, saavat ikuisen elämän (1. Joh. 5:11, 12) Johannes paheksuu teoriaa sielun luontaisesta kuolematomuudesta. Todellakaan, minkäänlaista ikuista elämää ei ole ilman pelastavaa suhdetta Kristukseen. Uuden testamentin toivo siis keskittyy Kristukseen ja on ainoa toivo sen suhteen, että tämä kuoleman alainen olemassaolomme voi eräänä päivänä muuttua kuolemattomaksi.

Tämä tutkistelu on sapatiksi 19.11.2022

ELÄMÄN TUOLLE PUOLEN ULOTTUVA TOIVO

Historioitsija Herodotos (n. 484–425 eKr.) kirjoitti heimosta, jossa oli tapana vauvan synnyttyä aloittaa suruaika kaiken sen kärsimyksen takia, joka vauvalla oli odotettavissaan, jos se selviytyisi aikuisuuteen asti. Vaikka rituaali tuntuu meistä vieraalta, siinä on tiettyä logiikkaa.

Eräässä 1900-luvun alun amerikkalaismainoksessa taas luki: ”Miksi elää, jos pääset haudaan 10 dollarilla?”

Elämä on kyllin vaikeaa siinäkin tapauksessa, että uskomme Jumalaan ja ikuisen elämän toivoon. Kuinka rankkaa onkaan niillä, joilla ei ole muuta toivoa kuin lyhyt, vaivantäyteinen elämä täällä! Moni sekulaarikirjailija on kommentoinut ihmiselon merkityksettömyyttä, sillä sen lisäksi, että me kaikki kuolemme, me vielä tiedämme kuolevamme. Tämän tajuaminen saa usein muutoinkin vaikean elämän tuntumaan tyhjältä ja merkityksettömältä. Joku on viitannut ihmisiin ”pilaantuvana lihana hajoavien luiden päällä”. Melko etovaa, mutta on vaikea väittää tätä logiikkaa vastaan.

Tietysti kaiken tämän vastakohtana meillä on raamatullinen lupaus ikuisesta elämästä Kristuksessa. Siinä onkin kaiken avain: meillä on toivo Jeesuksessa ja siinä, mitä hänen kuolemansa ja ylösnousemuksensa tarjoavat meille. Mitä toivoa meillä muuten olisi?

Lue 1. Kor. 15:12-19. Mitä Paavali sanoo siitä, kuinka läheisesti Kristuksen ylösnousemus liittyy meidän ylösnousemukseemme?

Ylösnousemuksemme on täysin riippuvainen Kristuksen ylösnousemuksesta. Jos me emme nouse, ei Kristuskaan ole noussut, ja jos hän ei ole noussut, niin – mitä? Silloin ”teidän uskonne on pohjaa vailla ja te olette yhä syntienne vallassa” (1. Kor. 15:17). Eli jos Kristus ei ole noussut, me kuoltuamme pysymme kuolleina ikuisesti, ja silloin kaikki todellakin on merkityksetöntä. Siksi Paavali toteaaakin 1. Kor. 15:32: ”Ellei kuolleita herätetä eloon, niin ’syödään ja juodaan, huomenna kuollaan.”

Jos siinä on kaikki mitä ikinä saamme, että vietämme täällä hiilipohjaisena protoplasmana 70–80 vuotta (jos olemme onnekkaita, emmekä polta tai syö liikaa hampurilaisia), tilanteessamme ei ole mitään hurrattavaa. Ellen G. White sanookin: ”Taivas on meille kaiken arvoista, ja jos menetämme sen, menetämme kaiken.” (SDG 349.)

”TULEN SITTEN TAKAISIN”

Lue Joh. 14:1-3. On kulunut jo lähes 2 000 vuotta siitä, kun Jeesus lupasi tulla takaisin. Miten voimme auttaa toisia näkemään, että tämä lupaus on yhä ajankohtainen meidänkin sukupolvellemme?

Neljä kertaa Ilmestyskirjassa Jeesus sanoi: ”Minä tulen pian!” (Ilm. 3:11; Ilm. 22:7, 12, 20.) Jeesuksen pikaisen takaisintulon odotus innoitti apostolisen seurakunnan toimintaa, ja sama odotus on kautta vuosisatojen täyttänyt lukemattomien kristittyjen elämän toivolla. Sukupolvi toisensa jälkeen on kuitenkin kuollut, eikä luvattu takaisintulo ole vielä tapahtunut. Monet kyselevät: ”Kuinka kauan meidän täytyy julistaa, että Jeesus on tulossa pian?” Ovatko nämä sanat herättäneet epärealistisiä odotuksia? (Ks. 2. Piet. 3:4.)

Monet kristityt ovat valittaneet pitkää ”viivytystä” (vrt. Matt. 25:5). Mutta mistä me tiedämme, mikä olisi ollut ”oikea” aika Kristuksen palata? 50 vuotta sitten vai 150 tai 500 vuotta sitten? Se, millä on todellista merkitystä, on tämä Raamatun lupaus: ”Ei Herra vitkastele täyttäessään lupaustaan, vaikka hän joidenkin mielestä on myöhässä. Päinvastoin: hän on kärsivällinen teitä kohtaan, koska ei halua kenenkään tuhoutuvan vaan tahtoo, että kaikki kääntyisivät.” (2. Piet. 3:9.)

Huolimatta niistä vuosisadoista, jotka ovat kuluneet sitten Jeesuksen taivaaseen astumisen, lupaus hänen tulostaan on yhä ajankohtainen. Miksi? Koska meillä on vain oma lyhyt elämämme (Ps. 90:10), jonka jälkeen seuraa tiedoton lepo haudassa (Saarn. 9:5, 10), ja sitten lopullinen ylösnousemus ilman myöhempää mahdollisuutta enää muuttaa kohtaloamme (Hepr. 9:27). Ja mitä kuolleisiin tulee, jokainen heistä on tiedottomassa unessa, ja heille Kristuksen toinen tuleminen ei ole koskaan kauempana kuin hetken päässä heidän kuolemastaan. Se on hyvin pian, eikö totta? Sinullekin Kristuksen paluu on vain hetken päässä omasta kuolemastasi.

Jokainen kuluva päivä tuo meitä yhden päivän lähemmäksi sitä mahtavaa hetkeä, kun Kristus ilmestyy taivaan pilvisä. Vaikka emme tiedä, milloin hän tulee, voimme olla varmoja, että hän tulee.

Eräs pastori kertoi saarnassaan, ettei piitannut siitä, milloin Kristus tulee takaisin. Ainoa, mistä hän välitti, oli se, että hän on tulossa takaisin. Miten pastorin logiikka aukenee sinulle?

”MINÄ HERÄTÄN HÄNET”

Jeesus oli hiljattain tehnyt ihmeteen, jossa hän ruokki 5 000 ihmistä viidellä leivällä ja kahdella kalalla (Joh. 6:1-14). Huomatessaan, että kansanjoukko halusi tämän jälkeen julistaa hänet kuninkaaksi (Joh. 6:15), Jeesus siirtyi opetuslapsineen toiselle puolelle Galileanjärveä. Seuraavana päivänä väkijoukko seurasi häntä sinne, ja siellä hän piti voimallisen saarnansa elämän leivästä korostaen erityisesti ikuisen elämän lahjaa (Joh. 6:22-59).

Lue Joh. 6:26-51. Miten Jeesus yhdisti ikuisen elämän lahjan vanhurskaiden lopulliseen ylösnousemukseen?

Saarnassaan Jeesus korosti kolmea ikuisen elämään liittyvää peruskäsitettä. Ensinnäkin hän kutsui itseään elämän leiväksi, ”joka tulee taivaasta ja antaa maailmalle elämän” (Joh. 6:33). Julistamalla, että ”minä olen elämän leipä” (Joh. 6:35, 48), Jeesus esitteli itsensä liiton Jumalana, suurena ”Minä olen” (2. Moos. 3:14). Toiseksi Jeesus selitti, että ikuinen elämä on taattu hänen kauttaan: ”Joka tulee minun luokseni” ja ”joka uskoo minuun” saa tämän siunauksen (Joh. 6:35). Vielä Jeesus liitti kuolemattomuuden lahjan lopulliseen ylösnousemukseen vakuuttaen yleisölleen kolme kertaa: ”Viimeisenä päivänä minä herätän hänet.” (Joh. 6:40, 44, 54.)

Jeesus antoi myös tämän lupauksen: ”Totisesti, totisesti: sillä, joka uskoo, on ikuinen elämä.” (Joh. 6:47). Ikuisen elämän lahja on siis jo tämän hetken todellisuutta. Tämä ei tarkoita, että uskova ei koskaan kuolisi, sillä jo ilmaus ”minä herätän hänet” (Joh. 6:40) pitää sisällään oletuksen, että näin tapahtuu sen jälkeen, kun ihminen on kuollut.

Kuva on selkeä. Ilman Kristusta ihmisellä ei ole ikuista elämää. Senkin jälkeen, kun olemme vastaanottaneet Kristuksen ja saaneet varmuuden ikuisesta elämästä, olemme kuitenkin edelleen toistaiseksi kuolevaisia ja luonnollisen kuoleman alaisia. Tullessaan toisen kerran Jeesus herättää meidät, ja silloin hän antaa meille kuolemattomuuden lahjan, joka meille jo kuului. Lahja on taattu, ei siksi että sielumme olisi luontaisesti kuolematon, vaan Jeesuksen vanhurskauden tähden, jonka saamme uskomalla häneen.

Jos uskot Jeesukseen, sinulla on ikuinen elämä (tässä ja nyt)! Miten tämä Jeesuksen lupaus auttaa sinua käsittelemään tämän hetken kuolevaisuuttamme?

JUMALAN PASUUNAN KAIKUESSA

Tessalonikalaiset olivat vakuuttuneita siitä, että ikuinen elämä annettaisiin vain niille, jotka olisivat vielä elossa toisen tulemisen aikaan. ”He olivat huolellisesti varjelleet ystäviensä henkeä, etteivät nämä kuolisi ja menettäisi siunausta, jonka odottivat saavansa Herransa tulemuksessa. Mutta yksi toisensa jälkeen heidän rakkaansa oli otettu heiltä pois. Tuskaa tuntien tessalonikalaiset olivat katsoneet viimeisen kerran vainajiensa kasvoja tuskin uskaltuen toivoa kohtaavansa heidät tulevassa elämässä.” (6AO 181.)

Lue 1. Tess. 4:13-18. Miten Paavali korjasi tätä väärinkäsitystä?

Historian saatossa ilmaukseen ”Jumala on myös Jeesuksen tullessa tuova poisnukkuneet elämään yhdessä hänen kanssaan” (1. Tess. 4:14) on luettu enemmän kuin teksti sanoo. Monet sielun luontaiseen kuolemattomuuteen uskovat ajattelevat, että Kristus toisessa tulemisessaan tuo mukanaan taivaasta siellä olevien vanhurskaiden sielut, jotka voivat yhtyä kukin omaan ylösnousemusruumiiseensa. Tämä on ristiriidassa muun Paavalin aiheesta antaman opetuksen kanssa.

”Syy sille, miksi tessalonikalaiskristityillä saattoi kuolleita seurakunnan jäseniä surressaan olla toivoa, on se, että Jumala ’on tuova’ heidät eli herättävä kuolleet uskovat niin, että he ovat läsnä Kristuksen palatessa ja saavat silloin olla ’yhdessä hänen kanssaan’. Johtopäätös on, että kuolleet uskovat eivät ole mitenkään epäedullisemmassa asemassa Kristuksen toisessa tulemisessa, vaan he ovat ’yhdessä hänen kanssaan’ siten, että pääsevät samalla tavoin kuin elävät uskovat osallisiksi Kristuksen paluun ihanuudesta.” – Jeffrey A. D. Weima, *1-2 Thessalonians*, Baker Exegetical Commentary on the New Testament (Grand Rapids, MI: Baker Academic, 2014), s. 319.

Jos vanhurskaina kuolleiden sielut olisivat jo Herran kanssa taivaassa, Paavalin ei olisi tarvinnut mainita lopullista ylösnousemusta kristittyjen toivona; hän olisi vain voinut sanoa, että vanhurskaat olivat jo Herran kanssa. Sen sijaan hän sanoo, että Jeesuksessa poisnukkuneet herätetään kuolleista ajan lopussa.

Lopullisen ylösnousemuksen toivo antoi lohtua Tessalonikan sureville. Sama toivo voi auttaa meitä kohtaamaan luotavaisin mielin ne tuskalliset hetket, kun kuoleman kylmä koura riistää meiltä rakkaamme.

IKUINEN KOHTAA- MINEN

Lue 1. Kor. 15:51-55. Mitä salaisuutta (jae 51) Paavali tässä selittää?

Joidenkin mielestä tämä salaisuus (1. Kor. 15:51) on seurakunnan "salainen tempaus", jonka on määrä tapahtua seitsemän vuotta ennen Kristuksen toista tulemistä. "Salaisessa tempauksessa" uskolliset kristityt kiidätetään taivaaseen, ja muut jäävät tänne ihmettelemään, mitä heille tapahtui. Ihmiset voivat yhtäkkiä löytää itsensä autosta, jossa ei ole ajajaa, koska ajaja on temmattu taivaaseen, ja vain hänen vaatteensa ovat jääneet jäljelle. 16-osainen bestseller-kirjasarja *Left Behind* (suom. *Viimeisten päivien vaellus*), josta on tehty myös neljä elokuvaa, on edistänyt tämän väärän opetuksen leviämistä miljoonien tietoisuuteen.

Mikään Raamatun teksti ei tue tällaista keinotekoisia erotelua tempaamisen ja Jeesuksen toisen tulemisen välillä. Salaisuus, josta Paavali puhuu, on yksinkertaisesti se, että elävät vanhurskaat muuttuvat voidakseen liittyä ylösnousseiden vanhurskaiden joukkoon Kristuksen toisessa tulemisessa. Tämä on se "ylös tempaaminen". Ei ole mitään "salaista tempausta", sillä Kristuksen toinen tuleminen tulee näkymään jokaiselle elossa olevalle (Ilm. 1:7), ja sekä kuolleiden ylösnousuun että elävien muuttaminen tapahtuvat pasuunoiden soidessa Kristuksen saapumisen yhteydessä (1. Kor. 15:51, 52).

Kristuksen toinen tuleminen tuo mukanaan kaikkien aikojen hämmästyttävimmän kohtaamisen. Elävät vanhurskaat muutetaan "yhtäkkiä, silmänräpäyksessä" (1. Kor. 15:52). Jumala äänen kuuluessa heidät kirkastetaan ja heistä tehdään kuolemattomia. Yhdessä ylösnousseiden pyhiin kanssa heidät temmataan kohtaamaan Herransa yläilmoissa. Enkelit lähetetään "neljälle ilmansuunnalle kokoamaan kaikkialta, maan kaikista ääristä ne, jotka hän on valinnut" (Matt. 24:31).

"Pyhät enkelit tuovat lapsia äitiensä käsivarsille. Kuoleman pitkään erottamat ystävät tapaavat, eikä heidän tarvitse enää koskaan erota. Kiitoslaulujen kaikuessa he nousevat yhdessä Jumalan kaupunkiin." (ST nettiversio s. 759.)

Mitä tämä kaikki opettaa meille Jumalan voimasta muuttaa elävät ja herättää kuolleet Jeesuksen toisessa tulemisessa?

KERTAUS

Lisäaineistoa: Lue Ellen G. White, *Alfa ja omega*, osa 6, s. 179-187, 224, 225 tai *Apostolien teot*, s. 194-204, 242-244.

”Roomalaiset olivat hyvin tietoisia kristittyjen uskosta siihen, että heidän ruumiinsa tulisivat eräänä päivänä nousemaan haudoistaan. He tekivät kaikkensa pilkatakseen heidän toivoaan ja sammuttaakseen sen. Eräessä Galliasta tehdystä selostuksessa vuodelta 177 jKr. kerrotaan, että marttyyrit ensin teloitettiin, sitten heidän ruumiinsa jätettiin mädäntymään hautaamattomina kuudeksi päiväksi ennen kuin ne poltettiin. Sen jälkeen niiden tuhka heitettiin Rhônejokeen. ’Katsotaan nyt, nousevatko he ylös’, roomalaisten raportoidaan sanoneen.” – Stephen Cave, *Immortality: The Quest to Live Forever and How It Drives Civilization* (New York: Crown Publishers, 2012), s. 104, 105.

Tämä havainnollinen oppitunti teologisesta skeptisyydestä, olkoonkin kuinka dramaattinen tahansa, on asian vierestä; se ei todista mitään raamatullisesta ylösnousemuksen lupauksesta. Sama voima, joka herätti Jeesuksen kuolleista, voi tehdä saman meille, olipa ruumiimme millaisessa tilassa tahansa. Koska Jumala loi koko maailmankaikkeuden ja ylläpitää sitä, hän voi varmasti myös muuttaa elävät kuolemattomiksi ja herättää kuolleet elämään.

”Samoin on Jumala Jeesuksen kautta myös tuova poisnukkuneet esiin yhdessä hänen kanssaan’, Paavali kirjoitti. Monet tulkitsevat tämän raamatunkohdan tarkoittavan, että poisnukkuneet tuodaan Kristuksen kanssa taivaasta, mutta Paavali tarkoitti, että niin kuin Kristus herätettiin kuolleista, samoin on Jumala kutsuva nukkuvat pyhät haudoistaan ja vievä heidät muassaan taivaaseen. Mikä suurenmoinen lohtu, mikä ihana toivo – ei ainoastaan Tessalonikan seurakunnalle vaan kaikille kristityille kaikkialla!” (6AO 181, 182.)

Keskustelunaiheita:

1. Joku on sanonut: ”Kuolema pyyhkii sinut pois. – Se, että sinut pyyhitään kokonaan pois, ääriiviivoja myöten, on omiaan tuhoamaan ihmisen elämän merkityksen.” Mitä toivoa meillä on tällaista merkityksettömyyttä vastaan elämässämme?

2. Kuinka me voimme pitää sopusoinnussa tarpeemme kasvaa kohti täydellisyyttä (Fil. 3:12-16) sen asian kanssa, että vasta Kristuksen toisessa tulemisessa me saamme turmeltumattoman ja synnittömän luonteen (1. Kor. 15:50-55)?